

Krúdy Gyula legutóbb ezt írta Ady betegségéről: „Ez az ismeretlen, senki által nem kutatott nő oltotta Adyba azt a betegséget, amelyben a királyok éppen úgy elpusztulnak, mint a szegény költők... Hát ebben a szerelmi betegségben Ady Endrének élete végéig bőségesen volt része... Ez a láthatatlan debreceni hölgy okozza, hogy a költő nagyon gyakran megfordul életében a tébolydák és a tébolydák atyáskái: a kocsmák környékén... Ez a hölgy beköltözött egyetlen ölelésével a költő vérébe, húsába, csontjába, agyvelejébe.“ Ime, egy klasszikus író meleg soraiban így történik említés Adyról. Nem! Nem! Ezerszer nem! *Ady soha nem volt tébolydában, nem is volt szüksége rá.* Ezt a magot a Tévedés vetette a kritika kertjébe s bármilyen nagy virágba szökött is már, ki kell gyomlálni onnan!

